Ч. 24. Львів, Пятниця, дня 30. січня (12. лютого) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . . 1·70 кор
За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. **пл. Домбровского (Хорунщини).** Експедиция місцева и Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Які впливи і наслідки може мати японьско-росийска війна?

(X) Японьско-росийска війна, яка імовірно вже почала ся дійсно, не є такою несподіванкою, як би се могло спершу здавати ся. Се річ зовсім ясна, що тут розходить ся о верховладу в Азиї східній між Росиєю а Японцями, а кореаньска справа є лише поводом про людске око. Обидві сторони проволікали, скілько було спромо жно, щоби відповідно приладити ся до війни. Японцї імовірно вже готові і уоружені, тимто і пруть они до війни.

Вислід сеї війни очивидно непевний, але всеж таки Росия була-б красше зробила, наколиб була так довго не проволікала і не лишала Японцям стільки часу до приготованя. Колиж вже мало дійти до війни, то для Росиї було-б се кориснїйше тоді її вести, коли Японцї були відокремлені і не могли числити на яку небудь поміч з боку. Підчас бурскої війни находила ся Анґлія у вельми скрутнім положеню і була-б дуже рада, наколиб лише не тикано єї індийских займищ і африканьских областий. Тоді повинна була Росия розпочати зачіпну війну. Тимчасом цар Микола конференциями в Газї, списуванєм протоколів розємних судів і мріями про вічний мир пропустив пригідну пору. Вічний мир з за зеленого дипльоматичного стола показав ся пустою мрією, а тепер виступили наперед дійсні відносини. Росия приневолена вести війну з Японцями і бачить, що Японців пре до сего Анґлія. Тепер може Росия зрозуміти, як то непотрібно оберегала Анґлію, яка тоді була в скрутнім положеню, а тепер користує ся пригідною хвилею, щоби Росиї підорвати ноги.

Східно-азийска війна не остане без впливу і наслідків для австро угорскої монархії і то не лише з фінансового становища. Папери на біржі спадають, а ворохобня в Македонії росте. Се найбільше доторкує ся інтересів нашої держави. Туреччина і Болгария бачать тепер добре, що Росия приневолена зосередити всї свої сили на далекім Сходї, що там буде приневолена видавати нагромаджені грошеві засоби, отже не буде могла журити ся балканьскою справою. Так в Царгородї, як і в Софії починають підносити голову, а Борис Сарафов неперечно вважає сї події пригідними для себе, щоби стати володарем Македонії. Не легко отже буде удержати в спокою розогнені уми, а надії на спокій на Балканьскім півострові розпливають ся як весняний сніг.

Одинокий захист в південно-східній Европі дає Росиї Австрия. Порозумінє Австриї з Росиєю мало метою, не допустити тут до витвореня в европейскім Сходї областних змін і нових держав. Тим способом сим порозумінєм звязала собі Австрия руки супроти Росиї і се для неї вельми вигідно, але чи се корисно для Австриї приглядати ся бездільно подіям, на се не трудно відповісти. Берлиньским договором вложено на Австрию обовязок удержати status quo на Балканї, але скоро Туреччина, Болгария і Македонія змагають зовсім виразно до зміни балканьскої карти, то годї, щоби Австрия із заложеними руками сему приглядала ся. Порозумінє з Росиєю з 1897 р. змагає до того, щоби нічого не починати, що могло би нарушувати область інтересів Росиї на Балканьскім півострові. Австрия дійсно обминає всяку нагоду, щоби, хорони Боже, не посуджено її серед теперішнього положеня о самолюбство політичне. Се справдї добре, що справи сї ведуть австрийскі керманичі так, щоби не можна Австриї зробити докору, що она перша починає ворохобню. Одначе Австрия повинна мати бачне око на всї ті події і пригідну хвилю використати. Вжеж не можна вимагати від Австриї, щоби она була засуджена на цілковиту бездійність, для того, що союзник може найти ся в скрутнім положеню.

На далекім Сходї, в Азиї будуть тепер оружем рішати ся далекосяглі економічно-політичні питаня. Росия не пірве ся до війни без розваги, а колиб насунула ся пригідна хвиля, то не було би злочином, наколиб Австрия не подбала також про свої інтереси і самохіть зрекла ся всяких користий. Се не залежить від Австриї відрочувати розвязку балканьского питаня, або єго викликувати, але коли на Балканьскім півострові з весною почне ся нова ворохобня, тоді Австрия має обовязок зробити там своє, щоби відтак не вийшла з порожними руками. Австрия не може і не повинна занедбувати своїх інтересів задля того, щоби хто не скривив ся на те. Австрия повинна взяти в свої руки провід, наколи на Балканї з весною закипить нова ворохобня. Таким способом японьско-росийска війна може викликати з весною на Балканьскім півострові поважні замішаня, а Австрия повинна бути готовою сповнити свій обовязок, подбати про свої інтереси.

Промова посла д-ра Евгена Олесницкого

на 45. засїданю галицкого сойму дня 29. жовтня 1903 в справі отвореня рускої ґімназиї в Станиславові.

Висока палато! Дебата над сим предметом, при котрім стоїмо, перейшла широко поза границю, поза рами звичайної шкільної дебати. То вже не шкільна дебата, то вже навіть не строго політична розправа, то один видатний фраґмент з історії польско-рускої справи, то одна битва зведена в тій віковій польско-рускій кампанії. Битва! Конець битви все мусить бути однакий, для одних лиш побіда!

Яка в тій справі буде побіда, о тім знаємо і ми, і знаєте ви, панове. Лиш не знаємо анї ми, анї ви, які наслідки і який характер тої побіди? Бо суть побіди ріжні, є і такі, про котрі сказав римский полководець: Ще одна така побіда, а ми пропали!

Сей характер побіди варта поставити собі перед очи в послїдній хвилї, коли та справа побіди має рішити ся, а повинні поставити собі тую квестию передовсїм самі побідники.

Коли стоїмо серед того рода ситуациєю, коли в тій палатї має місце та битва, яко один фраґмент з кампанії польско-рускої, коли справа станула на вістрі ножа, то менї здає ся, що кожде чувство менше ту є по нашій сторонї оправдане, як чувство вдячности. А помимо того ми вдячні комісиї а в особенности справоздателеви, а іменно вдячні за їх отвертість. То справозданє, котре нам в руки дано, то такий цікавий документ, що той документ повинен народ руский собі заховати, яко історичний доказ, на яких основах і в який спосіб сойм галицкий порішив о єго правах.

За сей документ будуть ріжні круги надзвичайно вдячні послови залїщицкому, а передовсїм ріжні аґітатори; тепер відпаде потреба друкованя письм і брошур аґітаторских, вистарчить то справозданє розкинути тисячами межи народ: се є надзвичайно добре і успішне средство аґітацийне і з тих зглядів заслугує собі справоздавець з сих кругів на надзвичайно велике признанє.

Прошу панів! Єсли документ такий як справозданє комісиї, має рішати о так далеко ідучій річи, о борбі межи двома народами, то прецінь можна би вимагати, щоби в тім документї бодай якийсь позитивний, річевий арґумент був захований. Сего вже сама честь справи вимагає — pro honore самої справи повинно ся то зробити.

Тимчасом як виглядає той документ? Отсе, комісия шкільна не заперечує, що потребам культурним руского народа відповідає утворенє в короткім часї нової ґімназиї з язиком руским.

Як є такий певник, така теза принята і стверджена комісиєю шкільною по так довгих дослїдах, процедерах, запитанях урядової ради шкільної краєвої, по сконстатованю всїх опінїй з властий шкільних — єсли комісия таке переконанє в такім актї, як справозданє соймове, висказує, а єсли притім конклюзия з тим фактом стоїть в діяметральній суперечности, то мусить бути якийсь арґумент дуже важний, надзвичайно стійний, строго річевий, котрим тото звернене конклюзиї в зовсїм противний бік від факту могло бути оправдане.

Шукав я того арґументу в справозданю комісиї, але найти не можу. Цїлий арґумент обмежує ся на тоє, що (*читає*): »аґітация радикальна, ктура справи ґімназиум рускеґо в Станїславові ужила до своїх целюф, обцих зупелнє школє, а навет млодзєж учонцон сєн усїловала ужиць за своє нажендзє, попсула обецнє варункі«.

Знова відкликує ся се справозданє на арґумент, на участь молодїжи в загально-страйковій аґітациї. Я, прошу панів, думаю, єсли обєктивно приглянемо ся річи, то мусимо дійти до пересьвідченя, що се арґументом проти заснованя рускої ґімназиї в Станиславові бути не може. Страйк був то прояв чисто економічний — і з тим характером треба числити ся; страйк не стояв в жадній звязи з ґімназиєю. Можна говорити о прасї в політицї, о товариствах, о всяких инших орґанїзациях, але не о школї. Яку звязь має школа зі страйком?

Сказано тут, що навіть ученики ґімназиї брали участь в страйку. Я сему рішучо заперечую, так не було. Передовсїм, коли страйк розпочав ся? в другій половині червня; тоді ученики участи брати в страйку не могли, а по 15. липня страйки всюда скінчили ся або кінчили. Було много розправ страйкових минулого року

в котрих ми яко оборонці виступали. Я заручаю, що в жадних актах сліду нема, щоби якийсь ученик участь брав. Як жандарм приїхав, міг видіти на селї ученика в мундурку, бо то були вакациї, але з того не виходить, аби ученики брали участь в аґітациї — того не сконстатовано. Була тодї загальна горячка, писало ся сто рази більше, як дїйсно було, чиж би про такого студента не донесено до ради шкільної, до дирекциї ґімназиї? Того всього не було і факт такий не наступив.

А вкінци прошу приняти, що та арґументация є певного рода анахронїзмом, бо страйк був в р. 1902, а в р. 1903 страйку не було. Сли би ви, приміром, на сесиї в осени тамтого року се сказали, то би я ще міг сказати: є арґумент, важкий чи неважкий — менша про се; але ставити яко арґумент страйк в роцї 1903, де страйку не було, в тім нема жадної льоґіки. В такім разї на другий рік, або за три роки можете знову сказати: не можемо дати ґімназиї, бо в р. 1902. був страйк. З сего показує ся, що сей доказ не є жадним доказом.

(Дальше буде).

Японьско-росийска війна.

Причини війни.

І знов виявляє ся, що мимо високої ідеї мира і деяких завдатків в тім напрямі, бувають такі ситуациї, де війна стає необхідною. В данім випадку для Росиї було необхідним старати ся о осягнене незамерзаючої пристани на далекім Сходї великої імперії, як і побудувати зелїзницю, якою свого часу одушевляв ся весь сьвіт, як великим цивілїзацийним дїлом. Також і окупация Манджуриї в своїм часї причинила ся була дуже до вдержаня китайскої ворохобнї і не викликала протестів жадної з інтересованих держав. Розуміє ся, що всї ті подвиги коштували Росию чимало жертв в грошах і крови. А тепер всьо те, що з початку було оправдане і добре, стало злим і небезпечним в очах суперників Росиї, а передовсїм Японії. Японія сама є невеликим островом, а до того гористим і небогатим краєм, який не може виживити 40-мілїонового, густого населеня. Тому панує там вельми підприємчивий і еміґрацийний дух, який силою конечности втягає в свою сферу поблизьку Корею, а рад би розширити ся і на богату, а племянно споріднену Манджурию. До того єствує в Японії традицийний военний дух, особливо між середною клясою, яка відповідає становиску нашої середновічної шляхти,—а під добу занимає майже всї становиска в урядї, армії і фльоті. Жадоба слави з одної сторони, яка зросла особливо по побідоносній виправі з р. 1897 против Китаю, а доконечність територияльної екстанзивности з другої перли Японію безвпинно до війни. Тій цїли посьвятила Японія всї инші зглядн і завданя свого культурного розвою, а в послїдних десяти роках ложила тілько на оружене армії, а особливо фльоти. Робила се в імя конечности і патріотизму. — В сей спосіб між обома державами повстала контроверзия інтересів, яка не дала ся вирівнати нїчим иншим, як тілько брутальною силою.

Значінє війни.

Росийско-японьска війна має подвійне значінє в наших очах. З одної сторони боре ся тут одинока, могутна, славяньска держава в імя своїх материяльних інтересів, які безперечно спливають, або можуть спливати в будуччинї на всї в єї склад входячі народи, боре ся против жовтого великана, за яким стоять єще сильні, а ненаситні промислові держави, як Анґлїя та Сполучені Держави. Японія і не відчуває того, що що она нинї боре ся може не для себе, а для тих своїх тихих спільників, які раді би загорнути Манджурию під свій вплив. Але з другої сторони — а се для нас важнїйше — з ослабленєм царату і єго чиновництва, яке мусїло би наступити по програній війнї, прийшла би може остаточно пожаданий всїма конець абсолютизмови. Визволенє підчинених Росиї народів з під ярма обсолютизму було би особливо для українського народу почином до духового і полїтичного відродженя. Є се страшний катаклїзм долї, що підчас, кола сотки тисяч українських молодців проливає свою кров за інтереси росийскої імперії, сьвідомі люди сего народу не можуть без застережень та обав желати побіди їх оружю, — але такий стан витворила сама Росия, знасилуючи грубо людскі права своїх народів.

Наслїдки війни.

Однак що-до тих наслїдків програної війни не можна нам віддавати ся надто рожевим надїям, бо здаєсь, царат єще найде завсїгди досить сили, щоби тут в Европі підчинені собі народи держати зелїзними клїщами своєї деспотичної волї. Тимбільше є се правдоподібним, що як з одної сторони Анґлїя не дала-б Росиї нанести Японії великих страт, так з другої і Японії не дадуть европейскі держави вибуяти в грізну силу і будуть інтервенїовати, коли не на підставі status quo, те хиба з незначними розмірно стратами Росиї. Та щеж і в самій Росиї проявляють ся події, які вказують на обсервовану вже і деякі прояву, що підчас кождої війни змагають ся дуже шовіністичні і централїстичні почутя, обнимають як найширші круги і заглушують всякі голоси невдоволеня чи реформаторскі змаганя. Численні демонстрациї льояльности по містах всеї Росиї вказують на великий патріотичний запал росийскої суспільности, а супротив таких обставин слабне вже розвинений навіть революцийний дух, як се пр. виказало ся підчас француско-пруской війни.

Новий погром Росиї.

З Токіо телеґрафують, що біля Чемульпо прийшло вчера до борби, яка тревала від 11. год. передпол. до 3. пополудни. Японцї вчинили неспосібними до борби два росийскі военні кораблї. Здає ся, що се є „Кореєць“ і „Варяг“. „Кореєць“ передїравлений наскрізь, „Варяг“ запалив ся і є знищений. Часть залоги, яка уратувала ся на сушу, взяли до неволї. Кораблї Японців тілько легко ушкоджені. Надто до Льондону доносять з Токіо, що два транспортовцї росийскі з 2.000 воякамн на помостї впали в руки Японців. — Аґенция Стефанїого доносить via Льондон, що Японцї забрали росийский военний корабель в Наґасакі, який находив ся там в направі. — Росийскі военні кораблї у Владивостоцї не могуть рушити ся з пристанї з причини леду, грубого на кілька стіп. Окремі кораблї перерубують дорогу. — В формі поголоски доносять з Льондону, що після пояснень тамошного японьского аташе військового знищені оноді росийскі кораблї »Царевич« і »Реквізан« пішли на дно моря у самім доїздї до Порту Артура і в наслїдок сего росийскі кораблї не можуть звідтам виїхати на море.

Сухопутні приготовленя.

Японія, як доносять телеґрами, висадила вже на сушу в ріжних точках Кореї 36.000 війска. Японьске посольство в Льондонї одержало вістку, що 4 японьскі баталїони висїли в Чемульпо. Daily Mail довідує ся з Тієнтсіну, що японьска дивізия обсадила Фузан і Мазампо на полудневім березї Кореї.

Росийскі военні сили посувають ся з півночи, від Манджуриї до границї Кореї. Дуже сильна росийска колюмна перейшла вже ріку Ялю двигаючись в напрямі до Сеулю. — З Порт Артура телеґрафують: Ґенерал Красталиньский машерує з Ліавлїан над ріку Ялю на чолї третої бриґади артилєриї, яка має 24 гармат і три полки піхоти. Бриґада 4. та 5. находять ся здовж лїнії зелїзної дороги в віддаленю 40 миль від Чайчунґу. Три баталїони 5 ої бриґади є в Чінчав. Разом є в Манджуриї 36 східно-сибірских полків. Чотири полки вирушать небавом до Владивостока.

— ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

На грошевих переказах просимо дуже читко виписувати адресу: »Адміністрация часописи Руслан«.

Цїна поодиноких чисел нашої часописи знижена на 10 сотиків.

Новинки.

— **Календар**. В пятницю: руско-кат. *Трех Сьвятителїв*; рим.-кат. Евлалії. — В суботу: руско-кат. Кира, Йоана Безсреб.; рим.-кат. Катерини Річчі. — В недїлю: руско-кат. Тифона муч.; рим.-кат. Валентия.

— **Поминальне Богослуженє** за упокій душі бл. п. о. Алекс. Тороньского буде в суботу дня 13. с. м. в Успеньскій церкві у Львові о 10. год. перед полуднем.

— **Довірочні збори укр.-руского жіноцтва** відбудуть ся в пятницю дня 12. с. м. в викладовій сали людового університету в пасажи Міколяша у Львові. Дневний порядок: Про розвій жіночого руху, реферат тов. Малицкої. 2) Жінка а суспільність, реферат тов Лозенко. 3) Публичні університетскі виклади, реферат тов. Тишиньскої. 4) Курси анальфабетів, реферат тов. Будзиновскої. 5) Орґанїзация жіноцтва, реферат тов. Бережницкої. Початок зборів о 2. год. пополудни. Учасниць зборів просить ся зголоситись в пятницю о 11. год. рано в комнатї »Кружка українських дївчат« Ринок ч. 10.

— **З Тернополя**. Загальні збори філії Руского Товариства педаґ. відбудуть ся в недїлю дня 14. с. м. о 2. год. пополудни в комнатах тов-а »Руска Бесїда« з отсею проґрамою: 1) Відчит д-ра Грабовского. 2) Звіт з дїяльности видїлу за рік 1903. 3) Вибір нового видїлу. 4) Внесеня і інтерпеляциї. — *Видїл.*

— **Віче в Золочеві** устроює полїт. тов-о »Руска Рада« дня 18. с. м. о 11. год. в пол в міскій сали.

— **З Коломиї**. Вечерницї з танцями заходом тов-а »Родина« відбудуть ся в сали »Народного Дому« в недїлю дня 14. с. м. Початок 8½ год. вечер. Стрій візитовий. Вступ 1 К.

— **Військова бранка**. Урядові дневники а між ними Gazeta lwowska оголосили оноді речинцї сегорічної військової бранки. Однак бранка відбуде ся пізнїйше, а Wiener Ztg. пише в сїй справі: З огляду на продовженє сесиї делеґаций стало неможливим скликанє державної ради для ухваленя контингенту рекрутів в тім речинци, аби бранка могла відбути ся — як що року — в марті. Правительство порішило отже речинець бранки відложити в сїм роцї на місяць пізнїйше.

— **Пожарний „Сокіл“ в Ляшках мурованих**, львівского повіта, засновано на статутї львівского »Сокола«. Намісництво затвердило вже статут.

— **Земля на продаж**. В добромильскім повітї, в селї Грозьовій є на парцеляцийну продаж 450 морґів орного поля і 250 морґів лїса. Земля урожайна, лежить над Вигором. Зголошувати ся до уряду парохіяльного в Грозьовій, почта Войткова.

— **Руско-кат. диецезиї в Галичинї і Буковинї** в державнім буджетї на 1904 рік представляють ся ось як: Релїґійний фонд всїх коронних країв Австриї має 8,687.276 К доходів, а видатки на потреби католицкого духовеньства виносять 19,251.332 К. Для доповненя дотациї доплачує держава 9,543.650 К річно, з того 1) на самостійних душпастирів: в львівскій аепархії 702.768 К, в перемискій епархії 734.807 К, в станиславівскій епархії в Галичинї 432.607 К; 2) на сотрудників: в львівскій аеп. 61.123 К, в перемискій еп. 101.077 К, а в станиславівскій еп. в Галичинї 69.688 К постійно і 2.545 тимчасово, а на Буковинї 4.520 К. У всїх трех диецезиях на парохів 1,893.129 К, а на сотрудників 239.153 К, разом 2.132.282 К. На виплату пенсий душпастирям і духовним урядникам призначено на 1904. р. 1,177.774 К. З сеї квоти припадає на Галичину 74.512 К, на краківске князївство 19.800 К, а на Буковину 1.000 К. Релїґійний фонд в Австриї, як висше зазначено, має річно 8,687.287 К доходу, а в тій квотї 2,524.050 К з лїсів і домен. Заряд коштував 1,829.610 К. Фонд має 93.636 гектарів лїса і 37.558 ha поля. Дохід з одного морґа виносив в послїднім роцї пересїчно 4 К. Душпастирі у львівскій аепархії мають 61.892 морґи ґрунту, в перемискій епархії 55.907 морґів, а в станиславівскій 36.163 морґів ґрунту. Дохід з релїґійного фонда в Галичинї виносив 877.800 К, а в краківскім князївстві 41.500 К. Головними позициями доходу рел. фонду були відсотки від фондаций 729.697 К, чинші з домів 17.015, інтеркалярні доходи 32.900 К, додатки до фонду 56.190 К і звороти 20.000 К.

— **Електричним трамваєм у Львові** переїхало в 1903 р. 2,505 150 осіб першою клясою, а 2,515.371 осіб II. кл. Дохід з білетів виносив 532.451 К, з чого припадало: на лїнію дворець-Личаків 426.634 К, віденьска каварня - стрийский парк 102.322 К, а лїнія до личаківского цминтаря 3.493 К. В однім дни їхало трамваєм пересїчно 13.754 осіб (о 1.979 осіб більше чим в 1902 роцї).

— **Вісти з Америки**. Руско-кат. церква в Бейон Сіті, Н. Дз. згоріла дня 19. січня с. р. З церкви не уратовано нїчого крім золотої чаші з Пр. Евхаристиєю, яку виніс парох о. Гойдич. Церква була обезпечена. — В Гомштед, Па побудовано нову руско-кат. церкву за 90.000 долярів (1 дол.

= 4·80 К). Посьвяченя церкви доконав айриш-ский епископ перед Новим роком. — »Руский Народний Союз« мав по день 31. грудня м. р. 15.682 дол. 79 цент. — В Сан-Франціско (Калїфорнія) завязало ся »Руско-українське Тов-о ім. М. Драгоманова« і числить 10 членів. Головою є Дмитро Пухальский.

— **Позір**! На будову „Сокільнї“ у Львові зложили отсї Вп. Добродїї: Збудовский з Турки к. Коломиї 2 К, Йос. Застирець зі Львова 10 К, Ник. Доскоч зі Львова 10 К, складка на вечерницях в »Зорі« 3·10 К, складка на іменинах у Томка Сороковского правника зі Львова 6 К. — Складаючи Зп. Добродїям щиру подяку, просимо Родимцїв при всяких нагодах як весїля, вечерки, балї, імянини, сходини і т. д. не забувати про Дім львівского Сокола. — *Старшина.*

— **Порт-Артур**. В осередку півколеса, окружений узгірями, які спадають до Жовтого моря, на сторожи старої морскої дороги до заливу Печілї, стоїть Порт Артура яко послїдний рід півострова Квантуна, який заняла Росия по китайско-японьскій війнї в 1898. роцї. В серединї міста зносить ся горб, названий Москалями »военною горою«, а на нїм стоїть православний собор. Стратеґічну вартість Порт-Артура оцїнили були Китайцї і побудували там мореку твердиню, під проводом француских інжінерів, а оборонні форти будували для Китайцїв Нїмцї. Пристань Порт-Артура, яка нїколи не замерзає, має вузкий вїзд і є довга на 460 метрів, а на 320 м. широка. Глубина моря виносить в пристани 8 метрів при найнизшім станї моря. На берегах пристанї стануло 12 фортів, по 6 з обох сторін, з більше як 40 арматами. Лише задля недбайливости Китайцїв в часї китайско-француской війни в 1897. р. здобули Порт Артур Японцї і держали єго через рік в своїх руках. При заключуваню договору в 1898. р. в Сїмоносекі по японьско-китайскій війнї Росия дістала півострів Квантун з Порт-Артуром. Дня 28. марця 1898. р. Росия мимо протесту Японії заняла Порт-Артур. Управу півострова Квантуна перенив адмірал Алексеєв з титулом команданта війск Квантуна і адмірала російскої фльоти на Далекім Сходї. Сейчас почала ся перебудова фортифікаций в Порт-Артурі на новий лад, поставлено величезні касарнї для війска і Порт-Артур став по чотирох роках одною з найсильнїйших твердинь цїлого сьвіта.

— **З зелїзниць**. Отворений доси тілько в лїтнім сезонї перестанок Зелемянка на шляху Львів Лавочне буде з днем 15. лютого с. р. переданий до цїлорічного ужитку для руху особового і пакункового. Час приїзду і відїзду особових поїздів з того перестанку, заміщений в лїтнім розкладї їзди, важний і надальше.

— **З почти**. Дирекция почт і телеґрафів у Львові пригадує: 1) Почтові значки налїплювати належить на листових пересилках всїлякого рода завсїди тілько по сторонї адресовій і то на правім розї в горі. 2) На кождій пересилцї почтовій належить вписувати як найчиткійше місце призначеня по сторонї правій в долинї. Єсли в місци замешканя адресата нема уряду почтового, треба під назвою місця замешканя подати ще назву дотичного уряду (»послїдної почти«) і виписати єї більшими буквами як назву місця замешканя — не відворотно — і кромі того підчеркнути. Істнують іменно місцевости без урядів почтових, котрі носять ту саму назву, як місцевости з осїдком урядів почтових, пр. Рудник (почта в місци), Рудник почта Іздебник, Рудник почта Добчиці, Гвоздець (п. в місци), Гвоздець п. Лопушанка, Гвоздець п. Заклїчин, Гвоздець п. Боянів; Рудка п. Сїнява, Рудка п. Радлів, Рудки (п. в місци). — Назва послїдної почти повинна бути так виразно написана і так точно означена (після урядової назви почтової місцевости), щоби не було нїякого сумнїву щодо властивого місця призначеня пересилки. Многі місцевости почтові носять іменно подібні або навіть однозвучні назви, пр. Пільзно в Галичинї, Пільзно (Plzno) в Чехах, Підгірцї к. Стрия, Підгірцї к. Золочева, Погорцї (коло Комарна); Рудки, Рудник, Рудники; Конюхи, Колюшки, Конюшків, Конюхів; Озеряни к. Бучача (Озеряни Барин), Озеряни к. Чорткова (Озеряни Пилатківцї). Взагалї конечним є з огляду на скоре і певне сортоване почтових пересилок, щоби назва місця призначеня (послїдна почта) була на кождій пересилцї як найбільше впадаюча в очи і щоби відчитана одним кидом ока справляла вражінє назви тої місцевости, о котру надавцеви розходить ся, а не иншої, подібної. 3) На листах призначених до инших країв (в Австриї або за границею) належить завсїди побіч назви місця призначеня помістити назву краю, провінциї або повіта. 4) На листах до більших міст належить як найточнїйше подати мешканє адресата пересилки, а іменно дїльницю, улицю, число дому, поверх а навіть число дверий. 5) Транспорт і доручене кореспонденций, котрих адреса не відповідає висше наведеним вимогам, дізнають часто проволоки. Лучає ся навіть, що такі кореспонденциї можуть цїлком не бути доручені. 6) Пригадує ся, що висказуванє желань, подяки, співчутя і т. п. на візитових картах, висиланих за оплатою установленою для друків — є обмежене до пяти слів. 7) На картах з запросинами (візванях) оплачених після тарифи для друків, вільно виписати назвище запрошеного (візваного), дату, цїль і місце зібраня. 8) На видівках (картках з образками, фотоґрафіями і т. п.), котрі по сторонї адресовій носять писану або друковану напись »друк« і мають ся висилати за зниженою оплатою (для друків) — не вільно кромі адреси відбираючого, дати, підпису і близшої адреси надаючого нїчого більше дописувати, инакше видівки такі мусїли би бути виключені від транспорту на місце призначеня. Так само виключені суть звичайні карти — без видів, рисунків, взагалї без ілюстраций — заосмотрені написию »друк« і як друки оплачені, а містячі на сторонї відворотній пригадку до вирівнаня рахунку, залеглости і т. п. 9) Видівки, на котрих нема написи „переписний листок“ або напись тую перечеркнено, згл. в який небудь спосіб усунено, а натомість не поміщено вписи „друк“ — висилають ся за оплатою за друки тілько під услівєм, що на них нїчого більше не дописано кромі того, о чім під 7) згадано, бо в противнім случаю мусить адресат зложити при відбираню таку доплату, як за переписний листок недостаточно офранкований т. є подвійну квоту, недостаючу до тарифової належитости за переписний листок а проте приміром в случаю оплати маркою на 2 с, єще 4 с (а за границю як лист недостаточно офранкований. 10) Видівки і инші карти приватної фабрикациї ужиті до отвертої кореспонденциї (уділюваня писемної відомости або тілько написано поздоровлонє і т. п.) можна висилати за оплатою визначеною за переписні листки, єсли розміром сьвітом і тревалостию паперу відповідають вповнї переписним листкам накладу державного. В противнім случаю оплата рівнає ся такеї за листи зглядно побирає ся доплату як за недостаточно офранкований лист. 11) Почтові оплати виносить: а) за листи місцеві до 20 ґр. ваги 6 с, над 20 до 250 ґр. 12 с; б) за листи замісцеві, як також до Угор, Босни і Герцеґовини і Нїмеччини до 20 ґр. ваги 10 с, над 20 до 250 ґр. 20 с; в) за листи до Чорногори (Montenegro) 10 с, до Сербії 15 с за кождих 15 ґр., до Швайцариї 25 с за кождих 20 ґр. а до инших країв, що належать до звязи почтової, 25 с за кождих 15 ґр.; г) за переписні листки до Австро-Угорщини, Босни і Герцеґовини, Нїмеччини і Чорногори 5 с, до инших країв 10 с.

— **Конкурс**. Видавництво місячника »Молодїж« розписує конкурс *на одно оповіданє* приго же для молодїжи середних шкіл, під отсими услівями: 1) Премія за найлучше оповіданє (змісту довільного, але все поважного виносить 30 К. 2) Оповіданє має бути ориґінальне, нїгде ще не друковане і принайменше *на три аркуші* друку довге. 4) Автори надішлють свої працї найпізнїйше до 25. марця 1904. на адресу Евг Мандичевского, ред. »Молодїжи« в Тернополи. 4) Кожде оповіданє має мати значок, а в окремій, запечатаній коверті має бути подана адреса автора. 5) До осуду надісланих праць упрошені панове: Василь Білецкий, ц. к. проф. ґімназ., др. Вол. Коцовский ц. к. проф. сем. учит. і Кость Паньківский. 6) Вислїд буде оголошений в часописях »Дїло« і »Руслан«. 7) Не премійованими оповіданями редакция »Молодїжи« буде могла користувати ся, єсли автор виразно тому не супротивить ся і не вкаже адреси, під якою праця буде могла бути звернена. — *Від видавництва міс. „Молодїж“.*

— **Родимцї**! Не забувайте на приватну жіночу семинарию у Львові, удержувану Тов-ом педаґоґічним і присилайте постоянні жертви! Вписуйтесь громадно в члени сего Товариства і вирівнуйте залеглости. Вписове виносить 1 К. Пренумеруйте часопись для дітий „Дзвінок“ і часопись „Учитель“, так щоби они могли при більшім числї передплатників стати на ще висшім щебли і відповісти всїм бажаням сьвідомих читачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Кохановского 15 Б.)

— **Дрібні вісти**. На краківскім унїверситетї мають з приватних фондів утворити катедру литовскої мови. — Тїло лїкаря ґр. Тишкевича, який пропав перед чотирма місяцями з Тїшина, найдено в сусїднім селї в лїсї. — Музей ім. Дідушицких у Львові отворив II поверх (ґеольоґія, етноґрафія і доісторичні памятники). Вступ вільний в четверги від 10—1 в полудни. — В Кракові увязнено Сам. Шольца і Басса, які в мин. роцї обікрали Д. Француза в Тернополи. При Бассї найдено 7000 К Шістьох спільників крадїжи є в Станиславові. — Дїдич в Скалатї, Моріц Розеншток, посол до державної ради, одержав шляхоцтво. — В Зимній Водї і Руднї, львівского повіта, вигасла шкарлятина.

— **Із станиславівскої епархії**. Дійсними деканами іменовані: оо. Павло Глїбовицкий коломийским, Дан. Бахталовский гусятиньским і Іван Олесницкий бучацким. — Крилошаньскі відзнаки одержали: оо. Мих. Литвинович з Кудринець і Вас. Мидловский з Росохача. — На конкурс з речинцем до 1. марця розписані приходи: 1) Опришівцї, 2) Тисьменичани, 3) Іванє зол., 4) Губин, 5) Джурин і 6) Княждвір. — Покликаний до канонїчної институциї на першу половину марця: Станислав Цар на Пилатківцї, Василь Новицкий на Олешків і Ярослав Луцик на Шупарку. — В пропозицию приняті: на Скоморохи, дек бучацкого: 1) Іван Калитчук, 2) Авксентий Глїбовицкий, 3) Михайло Дроздовский, 4) Йосиф Левицкий, 5) Іван Сїменович і 6) Іван Палагицкий; на Бобулинцї, дек. чортківского: 1) Іван Лушпиньский, 2) Михайло Струминьский і 3) Володимир Давидович; на Жежаву дек. заліщицкого: Михайло Кобиляньский, 2) Іван Глиньский, 3) Іван Ульваньский, 4) Діонизий Билиньский, 5) Іван Федюк і 6) Йосиф Вигнаньский; на Хоростків, дек. гусятиньского: 1) Михайло Кобиляньский, 2) Ю. Герасимович, 3) Теодор Турула, 4) Михайло Литвинович, 5) Николай Темницкий і 6) Діониз Вакулиньский; на Якубівку, дек. жуківского: 1) Іван Сїменович з Креховець (один); на Олексинцї, дек. скальского: 1) Мих. Кобиляньский, 2) Лука Шуст, 3) Діониз Билиньский, 4) Теофіль Глїбовицкий, 5) Іван Калитчук, 6) Іван Федюк, 7) Іван Сїменович, 8) Петро Саврій, 9) Іван Палагицкий, 10) Іван Лушпиньский, 11) Михайло Дроздовский і 12) Йосиф Фльорчук; на Гаврилївку, дек. Тисьменицкого: 1) Йосиф Кисїлевский, 2) Михайло Бровко, 3) Діониз. Билиньский, 4) Володимир Яворский, 5) Михайло Дурдела, 6) Іван Федюк, 7) Іван Сїменович, 8) Евген Крушиньский, 9) Іван Лятишевский, 10) Андрей Андрохович і 11) Николай Яросевич; на Тязів, дек. єзупільского: 1) Йосиф Кисїлевский, 3) Александер Грегорович, 3) Іван Сїменович, 4) Емиль Дудик, 5) Юстин Гірняк і 6) Іван Брикович. — Консистория віднесла ся до намісництва в справі канонїчної институциї: о. Михайла Дурдели на Хомяківку і Льонгина Федоровского на Лосяч. — Александер Майковский зрезиґнував з парохії в Кіцманї. — О. Ярослав Левицкий з Черновець одержав відпустку з епархії на один рік. — Введені: Ігнатий Волчук яко завідатель в Кіцманї, Волод. Ленкавский яко завідатель в Угорниках і Александер Майковский яко завідатель в Княждворі. — Консистория віднесла ся до намісництва в справі назначеня дотациї для приватних сотрудників в Ляхівцях і в Гарасимові. — Намісництво асиґнувало на один рік дотацию для приватних сотрудників: в Кривенькім, Зарічу, Олеши і Космачи. — О. Павло Герасимович з Турки увільнений від конкурсового іспиту для співубіганя о одну парохію. — Право служити дві лїтурґії в недїльні і празничні дни одержав о. Ярослав Білиньский в Поморець. — Митрополит Андрей Шептицкий рукоположив на пресвитерів: 1) Володимира Ксевоча, 2) Теодозия Крохмалюка, 3) Александра Павляка, 4) Василя Стрільцева і 5) Івана Устияновского.

Русини! Памятайте на бурсу ім. св. Онуфрея в Ярославі, яка зберає фонди на викінченє власного дому.

Посмертні † оповістки

Минодора Бучиньска, мати пок. д-ра М. Бучиньского, властителька реальности в Станиславові, упокоїла ся дня 9. с. м. в 74. роцї житя. В. ї. п.!

Наука, штука, лїтература.

Дзвінок ч. 3, з дня 5. лютого 1903. містить: Смутні роковини. Казка про двох братів. Як калїф став бузьком? Осел і лїс. Русалка. Праця і забава.

Осип Шпитко. **Дві новельки**. Чернівцї 1903. Накладом Миколи Грабчука. Стор. 47, 16°.

Страстні проповіди, д-ра І. Бартошевского, появили ся в книгарскій розпродажи. Можна їх набувати по цїнї 2 К або в Ставропигійскій книгарни у Львові, або у автора (Львів, ул. Домса ч. 5), котрий на жаданє висилає як »Страстні проповіди« так і »Проповіди недїльні« також на інтенциї богослужебні. Небавом появлять ся також обі части »Похоронних проповідий« сего автора. Замовляти на Служби Божі можна вже тепер.

Телеґрами

з дня 11. лютого.

Віденъ. Цїсар Франц Йосиф з причини легкої недиспозициї в крижах не уділяв вчера загальних авдиєнций. Нинї біль в крижах уступив і монарх є вповнї здоров.

Віденъ. Найблизше повне засїданє австрийскої делеґациї буде дня 16. с. м. На дневнім порядку внесенє в справі управильненя військових емеритур давної норми і військовий буджет.

Нїмецкий Брод (в Чехах). При доповняючих виборах до державної ради вибрано ту послом

з сільских громад хлібороба Франца Станка, ческого аґрарника, проти кандидатів социяльно-демократичного і молодоческого.

Білгород. Новий кабінет міністерский представив ся вчера скупштині. Президент міністрів заявив, що Серби зробять все, аби удержати мир на Балкані.

Порт Саід (при вїздї до Суезкого каналу). Бюро Райтера доносить, що прибули ту два російскі торпедовцї з перевозовими кораблями »Смоленьск« і »Росия«.

Порт-Артур. З Владивостока доносять, що в ледї вибито переїзд для російскої ескадри, яка попливе на полудне, аби злучити ся з ескадрою в Порт-Артурі.

Петербург. В Порт-Артурі і в цїлій провінциї Квантун як також у Владивостоцї оголошено стан облоги.

Новий Йорк. З Харбіна доносять, що там прибув міністер війни Куропаткін, аби обняти начальний провід над російскою сухопутною армією.

Льондон. Daily Tel. доносить з Шанґаю, що Японцї висадили у воздух міст манджурскої зелїзницї коло Кірін, причім погибло 30 салдатів.

Льондон. З Тієнтсіну доносять, що могольскі розбишацкі ватаги в силї 10.000 людий, під проводом мабуть японьских офіцирів, машерують на схід проти російского війска.

ЕКОНОМІСТ

місячник економічно-господарский, орґан стоваришень заробкових і господарских, почав виходити у Львові під редакциєю д-ра Михайла Коцюби і Костя Паньківского. Річно коштує 5 К. Адреса Редакциї і Адміністрациї: Львів, Ринок 10.

Фахово рільнича часопись

„ГОСПОДАР“

(Перемишль, Побереже ч. 1)

зачала з 1904. р. семий рік свого видавництва. Виходить щомісячно в 16 сторонах битого друку, містить короткі, точно оброблені відомости з найновійших практик господарских (до 200 статий в роцї), примінених до потреб меншої посїлости і коштує в дорозї передплати **дві корони річно.**

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Від 1. до 15. лютого 1904.

1) **Увертура.** Реклямоґраф. 2) **Сестри Лєдрер,** жонґлєрки взад і вперед. 3) **Jean de Berghof,** маніпулятор карт і монет. 4) **Les Margois,** акробатичні танечницї. 5) **Американьский біоскоп.** 6) **Мотобаби,** чоловік чи машина. 7) **Баровске тріо,** сцена гумористично-ґімнастична в лїсї. 8) **Орхестра.** 9) **Oliveira trio,** найлїпші іспаньскі інструменталїсти 10) **Little Trilby,** 8-лїтна відгадувачка думок. 11) **The royal six,** дамский трансформацийний секстет. 12) **Американьский біоскоп.**

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлю і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльоня при ул. Кароля Людвика ч 9. у Львові.

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропигійскій можна дістати отсї працї видані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність ґімназий. Цїна 1 К.

Партийна полїтика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским »соколикам і паннам«). Ц. 50 с.

Социялїзм, етика і полїтика (під розвагу »старшим і молодшим«). Ц. 50 с.

Три перші працї зладжені на основі творів професора берлиньского унїверситету д-ра Фрідріха Паульзена.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Днїстер“

стоваришенє зареєстроване в обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки **обезпечені тревало** в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **ПОЗИЧКИ** на **6½%** за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за **позичками до „ДНЇСТРА“.**

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени **дивіденду** від удїлів а часть зиску призначує ся **на добродїйні цїли;** дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. **16 385 К.**

Стан 31. грудня 1903:

Вкладки	1,444.589 К.
Удїли	109.835 „
Фонди резервові	21.318 „
Позички	1,330.822 „
Цїнні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	280.681 „

Читайте! Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кождій руській хатї находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. **„ПОЕЗИЇ Т. ШЕВЧЕНКА“.** Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнїйшою окрасою руських хат. Папір велїновий, формат на взір европейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тілько за надісланєм **2 кор. 30 сот.** на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ »ПРОСЬВІТИ« у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Християньский Календар МІСИОНАРЯ

на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з почтовою пересилкою 60 сот. Зміст богатий, ілюстрациї гарні. При закупнї більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василія В. в Жовкві.*

Заява.

Многі Всечесн. Отцї запитують мене, чи можна ще дістати »Майске Богослуженє або Стежечка в Рай«? Сим заявляю, що з тисячки примірників у мене є ще кільканайцять, яких не продам, хиба що ще деякі примірники остали не продані в книгарнї Наук. Тов-а ім. Шевченка. Друге виданє сеї книжочки не появить ся, але я приготовлюю зовсїм нові читаня, лишень о П. Д. Марії, які сподїю ся видати в 1905 роцї. А щоби в них були займані приміри, проте прошу Всеч. Отцїв присилати менї як найбільше примірів з руской церковної історії і красні а легкі пісні о Пр. Дїві Марії будь вже знані, будь власного укладу. — *Сьвящ. Данило Бодревич в Порохнику, поч. loco.*

Всїлякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цїнні папері

виплачує без потрученя провізиї або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І-го жовтня 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	приходить о годинї	до Львова
	6·10		з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
	6·20		з Чернівцїв (Галацу), Чорткова, Калуша
	6·50		з Сокаля, Рави рускої
	7·35		з Самбора, Хирова
	7·35		з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче
	7·55		„ „ на дв. головний
	7·45		з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
1·30	8·55		з Кракова, Відня, Праги, Берлина
	9·57		з Стрия
	10·25		з Ряшева, Любачева
	11·15		з Станиславова (Кересмезе, Потутор)
	1·10		з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава
2·15			з Підволочиск, Копичинцїв на дв Підз
2·30			„ „ на дв. голов.
	4·35		з Стрия, Хирова, Борислава
	5·16		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	5·0		„ „ „ на дв. голов.
	5·20		з Яворова
1·40	5·40		з Чернівцїв, Іцкан
	5·40		з Кракова, Відня, Праги, Берлина
	5·55		з Белзця, Сокаля, Любачева
Ніч			
	8·20		з Яворова
12·20	9·20		з Чернівцїв, Букарешту
8·40 2·31	9·50		з Кракова, Відня, Берлина, Ясла Риманова
	10·00		з Самбора, Сянка
	10·02		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·0		„ „ на дв. голов.
	10·40		з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша
	3·9		з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче
	3·30		„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	відходить о годинї	зі Львова
	6·22		до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
1·50	6·30		до Підволочиск (Київа), Бродів дв. головний
2·04	6·43		„ „ „ дв. Підзамче
	6·45		до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича
8·25 2·50	8·35		до Кракова Відня, Праги, Берлина
	9·05		до Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25		до Самбора, Хирова
	9·40		до Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35		до Чернівцїв, Потутор, Делятина
2·40	10·40		до Тернополя, Потутор, дв. головний
	10·57		„ „ дв. Підзамче
	3·05		до Стрия, Хирова, Борислава
	3·25		до Ряшева, Любачева
	3·40		до Самбора, Хирова
	3·50		до Яворова
Ніч			
	6·05		до Станиславова, Жидачева
12·45	6·15		до Кракова, Відня, Берлина, Варшави
	6·51		до Яворова
	6·40		до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
	8·05		до Сокаля, Рави рускої
	9·00		до Підволочиск, Бродів гол. дворець
	9·20		„ „ дв. Підзамче
2·51	10·42		до Іцкан, Чорткова
	10·55		до Кракова, Відня, Варшави, Праги
	11.00		до Підволочиск, Бродів дв. головний
	11·24		„ „ дв. Підзамче
	11·05		до Стрия
	11·11		до Жовкви (лише що недїлї)
	4·10		до Кракова, Відня, Праги, Самбора

ЗАКІТКА: Пора нічна числить ся від 6. години вечером до 5. години 59 мінут рано.

Час середно европейский різнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год 36 мін часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч 5.) удїлає пояснень в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розклади їзди.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский.** З друкарнї В. А. Шийковского.